

Spørgsmaal antagelig meget snart skal indledes mellem Lovgivningsmagten og Nationalbanken. Derfor skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, som saa formentlig hurtigst muligt kan faa Nationalbankens Regnskab frem, saa man kan faa at se, hvorledes det staar til med Nationalbankens økonomiske Evner. Og i dette Udvalg kan man da ogsaa afvente de eventuelle Forhandlinger af den Art, jeg nys nævnte.

Endelig er der en Ting, jeg gerne vil fremføre, og jeg vil fremføre den som et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, der jo er Bankkommissær. Det drejer sig om den danske Sølv mønt, som gaar til Sverige, eller rettere sagt om det danske Sølv, der fra Sverige gaar tilbage til Danmark. Jeg har læst noget om og hørt noget om, at „Sveriges Riksbank“ sender det danske Sølv tilbage og forlanger, at man fra dansk Side skal betale den Kursfortjeneste, som er vundet ved Udførselen af dette Sølv til Sverige. Jeg anser i og for sig ikke dette for at være et urimeligt Forlangende, thi det, at det danske Sølv cirkulerer i Sverige, hindrer jo Cirkulationen af en tilsvarende Mængde svensk Sølv, og da Møntværket altid tjener paa en stor Skillemøntcirkulation, vil det altsaa sige, at det er den danske Møntinstitution, der tjener ved, at det danske Sølv cirkulerer i Sverige. Jeg finder det derfor, som sagt, ikke helt urimeligt, at man fra svensk Side sender det danske Sølv tilbage og forlanger en Godtgørelse derfor, og den slipper vi formentlig heller ikke udenom. Men saa dukker det Spørgsmaal om: Hvem skal yde denne Erstatning? Og det er dette Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Justitsminister. Jeg vil spørge, om der er afgjort noget om, hvorvidt det er Staten eller Nationalbanken, der skal yde denne Erstatning, eller hvorledes dette Forhold overhovedet ligger. Efter min Mening bør det være Nationalbanken. Det er nemlig Nationalbanken, der har Fordelen af, at det danske Sølv ikke cirkulerer i Danmark, men i Sverige, thi det er Nationalbanken, der faar Lov til at dække det Skillemøntsbehov, som det danske Sølv efterlader, naar det gaar over til Sverige, med sine Enkronesedler, som derved kommer ud i Markedet og paa sædvanlig Maade giver Nationalbanken et rentefrit Laan svarende til Halvdelen af de Sedler, der cirkulerer. Jeg gaar ud fra, at der er en Gulddækning paa ca. Halvdelen for de Sedler, der cirkulerer, og det vil altsaa sige, at Halvdelen af disse Sedler i Virkeligheden

giver Nationalbanken en Renteindtægt, der svarer til Diskontoens Højde minus Trykningsomkostningerne ved Sedlerne. Da det altsaa er Nationalbanken, der har Fordelen, idet den har Enkronesedlerne cirkulerende i Omsætningen og har en Rente fortjeneste paa dem, mener jeg ogsaa, at Nationalbanken bør betale det, der eventuelt bliver krævet fra Sveriges Side, fordi vort Sølv er gaaet til Sverige. Jeg vilde altsaa gerne bede den højtærede Justitsminister fortælle os noget om, hvorledes Forhandlingerne om dette Spørgsmaal ligger, hvis der er ført saadanne Forhandlinger. Nationalbanken har efter det sidste Regnskab, der er offentliggjort, 17 Millioner Enkronesedler ude i Omsætningen; jeg ved ikke, om det er gaaet ned eller op siden i Fjor, men hvis jeg regner med disse 17 Millioner og regner med, at Halvdelen er dækket med Guld, vil det altsaa sige, at Banken, for ikke at tage et for højt Tal, har 8 Millioner udækkede Enkronesedler i Omsætningen; med en Diskonto af 6 pCt. giver det en aarlig Renteindtægt af 480 000 Kr., altsaa ca. 1/2 Million, hvilket dog er Penge, som Nationalbanken indkasserer, fordi vort Sølv er gaaet ud af Omsætningen og eksporteret til Sverige. Der kan sikkert for de Indtægter, som Nationalbanken har haft ved at dække vort Behov af Smaamønt med sine Enkronesedler, betales en ikke ringe Erstatning til Sverige, naar dette Land sender det danske Sølv tilbage. Vi maa huske paa, at den Renteindtægt, Nationalbanken har, er aarlig, den halve Million er en aarlig Renteindtægt af Sedlerne, og Sedlerne cirkulerer jo sikkert mere end et Aar, saa Trykning og Udstedelse af dem vil sikkert ikke være nogen stor Udgift sammenlignet med den Renteindtægt, de giver Nationalbanken. Jeg vil altsaa gerne spørge den højtærede Justitsminister, om der er Forhandlinger i Gang om dette Spørgsmaal, og hvorledes de i bekræftende Fald forløber.

Schovelin: Jeg skal ikke følge den ærede sidste Taler i at komme ind paa Nationalbankdirektionens Ansvar i en vis større Lombarderingssag, da jeg ikke formaar at indse den Forbindelse, der er imellem denne og det foreliggende Lovgivnings-emne. Med Hensyn til dette sidste, da interesserede og glædede det mig at høre, at det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, udtrykkelig udtalte, at det ikke var med noget let Hjerte, man gik til denne Forlængelse af den nuværende Tilstand, hvorunder Nationalbankens Sedler er uind-